

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5ECdo/175/2014
Identifikačné číslo spisu:	3112203583
Dátum vydania rozhodnutia:	26.01.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Vladimír Magura
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:3112203583.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej PRO CIVITAS, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Astrová 2/A, IČO: 45 869 464, zastúpenej advokátskou kanceláriou verita, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Karpatská 18, proti povinnej C. I. bývajúcej v A., o vymoženie 455,22 € s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp.zn. 60 Er 439/2012, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 18. septembra 2013 sp.zn. 3 CoE 183/2013, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

P povinnej nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Okresný súd Trenčín uznesením z 15. apríla 2013 č.k. 60 Er 439/2012-37 exekúciu podľa § 57 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (Exekučný poriadok) v spojení s § 45 ods. 1 a 2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov zastavil. V odôvodnení uviedol, že v danom prípade bola uzatvorená úverová zmluva, ktorú treba považovať za spotrebiteľskú zmluvu. Jej súčasťou bola rozhodcovská doložka, ktorá so spotrebiteľom nebola osobitne dojednaná, splývala s ostatnými štandardnými podmienkami tejto formulárovej zmluvy a v neprospech spotrebiteľa vytvorila nerovnováhu práv a povinností a odoprela mu možnosť domáhať sa svojich práv v konaní pred všeobecným súdom. Takáto doložka je v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách neplatná. Neplatná rozhodcovská doložka nemohla založiť právomoc rozhodcovského súdu vydať rozhodcovský rozsudok, ktorý preto nie je vykonateľný exekučný titul. Toto uznesenie napadla oprávnená odvolaním.

Krajský súd v Trenčíne uznesením z 18. septembra 2013 sp.zn. 3 CoE 183/2013 napadnuté uznesenie potvrdil ako vecne správne (§ 219 ods. 1 O.s.p.). Konštatoval, že súd prvého stupňa postupoval správne, keď ustálil, že v danom prípade ide o spotrebiteľský vzťah. Konštatoval, že exekučný súd má právo exekúciu zastaviť prípadne aj bez návrhu podľa § 58 ods. 1 Exekučného poriadku v ktorejkoľvek

fáze exekučného konania, ak dospeje k záveru, že exekúcia nie je vykonávaná v súlade so zákonom. S poukazom na ustanovenia § 93 b ods. 1 a 2 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom do 31. decembra 2008 k námietke oprávnenej v odvolaní uviedol, že požiadavku na predložený (neodvolateľný) návrh na uzavretie rozhodcovskej zmluvy nemožno považovať za splnenú, ak banka návrh na uzavretie rozhodcovskej zmluvy začlení medzi zmluvné podmienky, a to dokonca nie priamo do zmluvy, ale len do všeobecných obchodných podmienok, u ktorých je známe, že sa s nimi klient (spotrebiteľ) v čase pred uzavretím zmluvy dostatočne podrobne či často alebo vôbec neoboznamuje, hoci spravidla v zmluve potvrdzuje presný opak. Odvolací súd dospel k záveru, že predmetná rozhodcovská doložka je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, ktorá je neplatná, preto považoval za správne rozhodnutie súdu prvého stupňa, ktorým exekúciu zastavil.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadla oprávnená dovolaním, v ktorom žiadala napadnuté uznesenie buď zmeniť alebo zrušiť rozhodnutia súdov oboch nižších stupňov a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, lebo súdy v danom prípade: (a) rozhodovali vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov (§ 237 písm. a/ O.s.p.), (b) rozhodovali napriek tomu, že v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O.s.p.), (c) rozhodovali napriek tomu, že sa nepodal návrh na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný (§ 237 písm. e/ O.s.p.), (d) odňali oprávnenej možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.), (e) konanie zaťažili tzv. inou vadou konania majúcou za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) a (f) svoje rozhodnutia založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Poznamenala, že jej dovolanie je prípustné aj v zmysle § 238 ods. 3 O.s.p.

Povinná sa k dovolaniu oprávnenej vyjadrila (č.l. 67) a uviedla, že nepovažuje exekúciu za dôvodnú.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolateľkou - viď konania vedené na najvyššom súde pod sp.zn. 3 Cdo 295/2012, 3 Cdo 227/2012, 3 ECdo 9/2013, 3 Cdo 237/2012, 3 ECdo 106/2013, 3 ECdo 194/2013, 3 ECdo 225/2013, 3 ECdo 68/2014, 3 ECdo 76/2014, 3 ECdo 84/2014, 3 ECdo 96/2014, 3 ECdo 178/2014, 1 Cdo 152/2012, 2 ECdo 363/2012, 4 ECdo 54/2013, 4 ECdo 218/2013, 5 ECdo 4/2013, 5 ECdo 310/2013, 6 ECdo 218/2013, 6 Cdo 318/2012, 7 ECdo 220/2013, 8 ECdo 14/2013, 8 ECdo 117/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

Vzhľadom na to, že v danom prípade dovolanie podľa § 237 a 239 O.s.p. prípustné nie je, najvyšší súd ho odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 a § 142 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.